

НЕМАЊА НИКОЛИЋ

Десет слика

Неманја Николић

Ten Pictures

Б²
галерија

НЕМАЊА НИКОЛИЋ

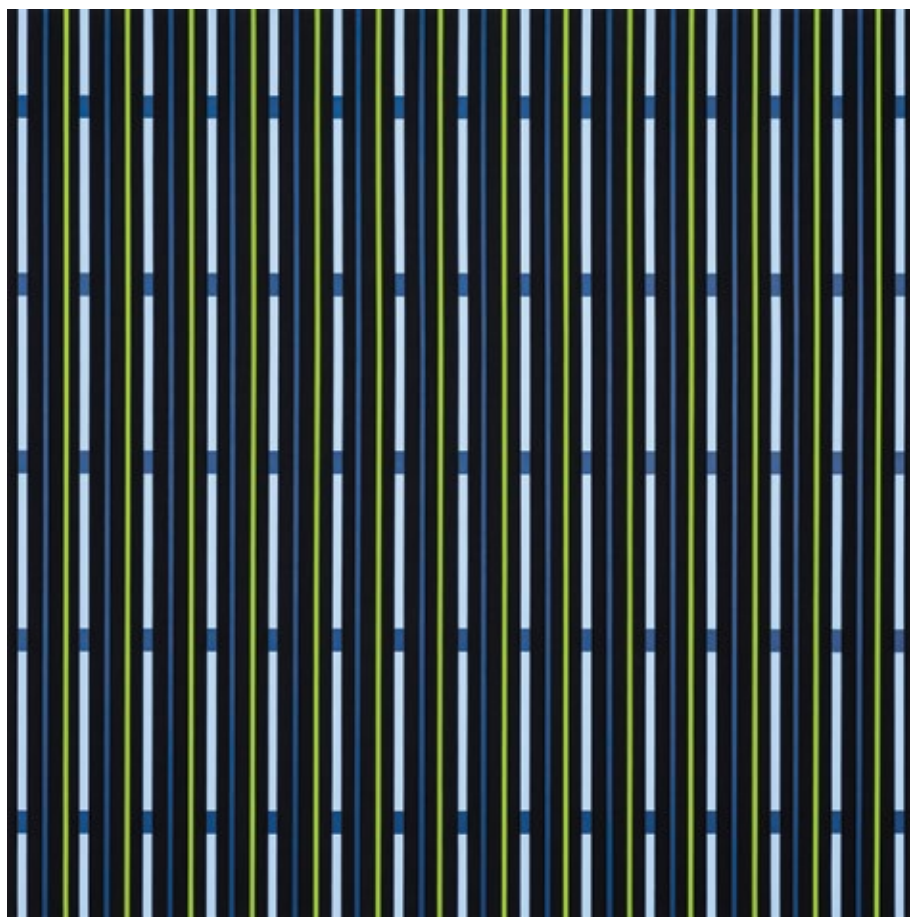
Десет слика

NEMANJA NIKOLIĆ

Ten Pictures

Београд
Новембар 2023.

Сигнал / Signal

2023, акрилик на платну / acrylic on canvas, 200x200cm

ДЕСЕТ СЛИКА

Уметничко истраживање Немање Николића више од деценије посвећено је испитивању искуства настанка и читања слике (image/picture) која може бити процесуирана кроз различите, по природи опозитне медије. Филм као матрицу за детекцију покрета, проширену нарацију или поступак настанка екранске сцене Николић сучељава са основом своје праксе, дводимензионалном формом слике промишљајући тако саму визибилност која наступа кроз преносник/трансфер и гради се кроз примаоца/опажајност. Промишљање технолошког пута слике и њеног значења које бива другачије нарочито када је спроведено кроз мануелно, за уметника је интригантно и важно јер подразумева сложене „просторе мишљења“. То су места у којима се рефлектују разнолики аспекти друштва, приче, повести, фикције, теме, идеје, идеологије и кроз однос према визуелном успоставља особена мрежа социјалног и културног.

Слика на платну специфичан је медиј трансфера. Њена изведба траје током неког времена али сама процесуалност је скривена тако да не покреће опажање у „континууму“ већ оно финално што добијамо јесте иконична „стопирана“ ознака. Платно дводимензионалног објекта слике овом приликом симболише екран, при чему Николић унутар овог аспекта третира сложени систем продукције и репродукције покретних слика. Десет апстрактних слика пред нама ослања се на идејност и процесуалност ранијих уметникових радова лишених фигурације, апстрактног израза. Не-фигуративни карактер само на први поглед ствара илузионистички и не-миметички израз, али поједини наслови радова као „Сигнал“ или „Visual Ritam“ откривају промишљање употребне и преносне позиције дигиталног медија и технологије. Иако немамо никакву референцу на филм / неку одређену филмску сцену, јасно су нам дате одреднице у оно суштинско и позадинско, а то је монтажно прављење покретне нарације. Нарација овом приликом, иако не реалистичка, апстрахована, унутар репетиције гради се сложеном „програмираном“ симболиком. Насликана правоугаона мрежа као изузетно сложен скуп са унутрашњим правоугаоним пољима налик је исписаној реченици која садржи разнолике елементе као сигнале за синхронизацију сцене. У коцкастом или правоуганом формату слике формирана је мрежа вертикалних трака унутар којих су распоређена правоугаона поља различитих димензија и боја. Налик карактеру оп-арт слике или неког кинетичког објекта где се понављањем облика даје ритам, а кроз

ритам приписује и конкретно значење – радови пред нама приказују сложену игру дигиталних матрица налик на програм за монтажу сцена. Прецизним али секвенцираним потезима успоставља се примарно визуелни али и наговештава могуће звучни код. Слика пред нама објашњава прецизну механику и композицију високе развијене индустријализације. Прецизна механика ствар је визибилног и сама по себи естетична основа сигнала. Николић на овај начин промишља информатичку еру и нашу свакодневицу која је преплављена сликама / екранима до те мере да је суштина процеса настанка примарне логике покретне слике или пак аналогног филма изгубила своје место у колективном знању и памћењу.

Колико год је Николићева досадашња пракса усмерена на анализу филма као покретне слике она се овом приликом симболично усложњава у темељном (кроз увек исти минуциозан мануелан рад) приказу механике спровођења филмског језика али преко дигиталног сигнала који никад није одговарао аналогним вибрацијама. Телевизијски/екрански знак је иконичан будући да програмирани алгоритам дводимензионалне равни претвара у тродимензионални свет. Знак је састављен комбинацијом трију типова дискурса – визуелнога, слушнога и онога што треба да се појави, дакле, наговештавајућег.¹ Да би се пренела савршена слика у боји потребно је три пута више података него у случају црно-беле слике. Црвени, зелени и плави сигнал боје у дигиталној варијанти подељен је на луминансу и хроминансу, на осветљеност и јачину боје. Црно-беле пројекције могле су да користе само осветљеност, док су екрани у боји користили хроминансу.

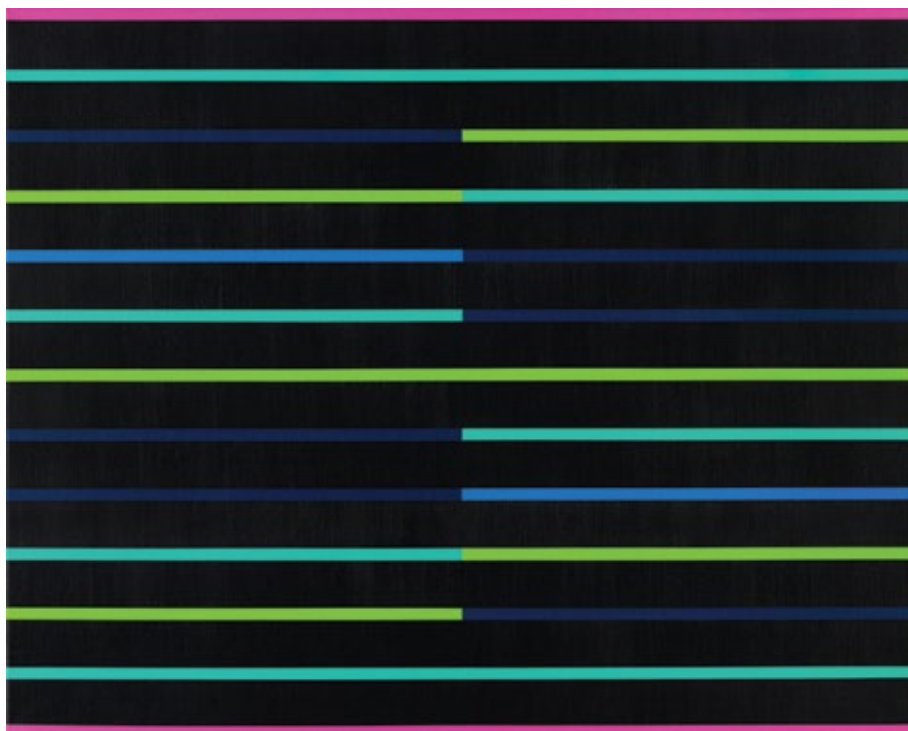
Екранска програмирана слика једнако је затворен систем попут филма те може своје податке истовремено да обрађује, складишти и преноси користећи трикове и манипулације. По карактеру деловања и квалитету Маршал Маклуан описао је филм као топли медиј а телевизију као хладни медиј. Филм, топли медиј, даје илузију широког платна што доводи до умањивања активности гледаоца док телевизијски екран емитује пикселизацију коју публика активно прати и „квазитакилно“ преводи у облике.² Телевизијски екран делује метаморфозом форме, мултипликовањем, сметње па и шумови који се дешавају постају особена естетика. На тај начин, дигитални екран евоцира Делезов (Жил Делез / Gilles Deleuze) појам „временске“ слике. Електронски квар на „дигитали“ даје апстрактну слику и то у њеној чистој естетизованој форми која подсећа на почетни алгоритам из којег тек треба да се формира „скрипована дигитална

1 Stuart Hall, „Kodiranje i dekodiranje u televizijskom diskursu“ (1980), Хрватски филмски летопис, 9 (2003), Загреб

2 Лев Манович, Метамедији, Центар за савремену уметност, Београд, 2001.

реалност.“ Николићева визуелна референца нам заправо тако даје двојну игру, пред нама је насликан екран са кодом који „покреће“ или „гаси“ слику. Пред нама је сам почетак или крај визуелне поруке.

Десет слика наводи и на тзв. телеприсутност / *telepresence* или присутност на даљину. Николић нам нуди и једну занимљиву анализу у односу на дигитално и аналогно: ако слике пред нама метафорички представљају дигитални екран, он по димензијама као да их „шири“ како би испунио видно поље оба ока попут широког филмског платна и „одвојио“ посматрача од тзв. кутије за гледање. *Telepresence* означава да се нужно одстојање између платна и дигиталног екрана толико умањује да нам слике призори обузимају шири угао гледања. У овоме Николић бележи даљу поруку, пропитује и чињеницу: *Medium is the message...? and what is the medium without a message?*

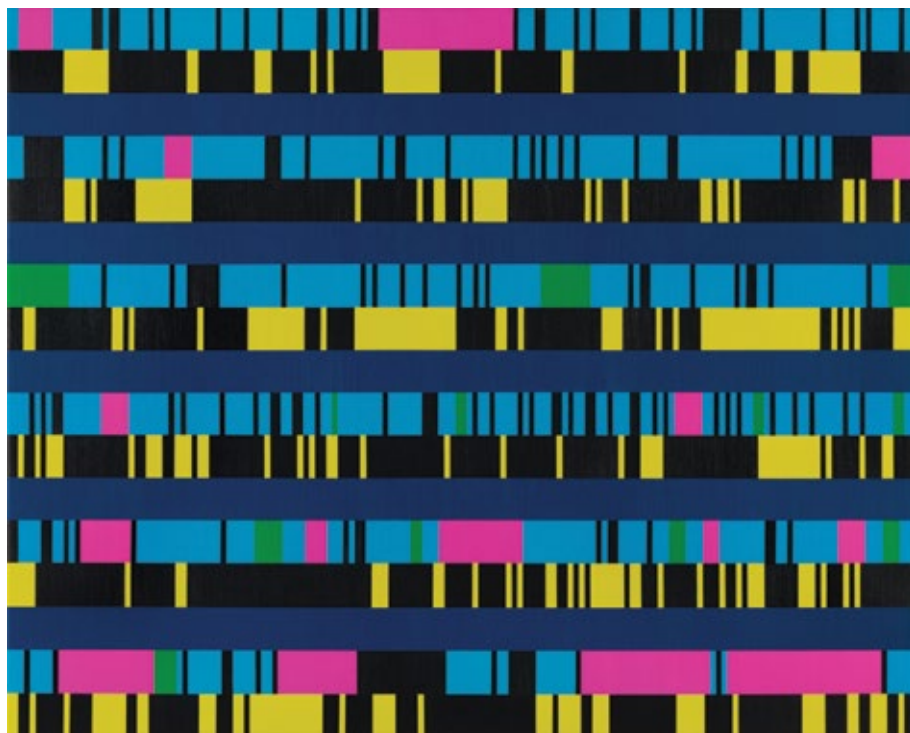

Ритам Е / Rhythm E
2023, акрилик на платну / acrylic on linen, 65x81cm

Ритам W / Rhythm W

2023, акрилик на платну / acrylic on linen, 65x81cm

Ритам Q / Rhythm Q
2023, акрилик на платну / acrylic on linen, 65x81cm

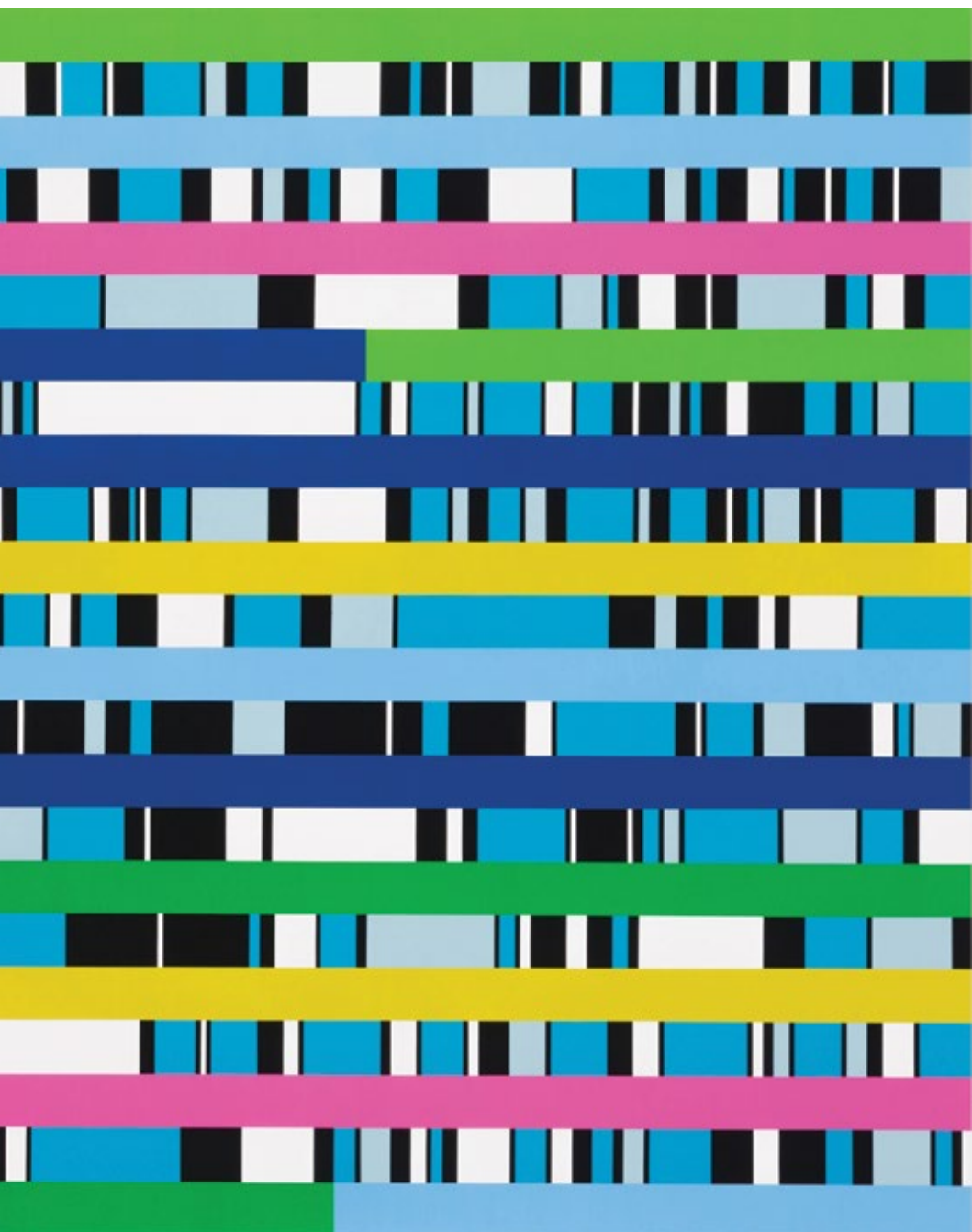
Ритам Р / Rhythm R

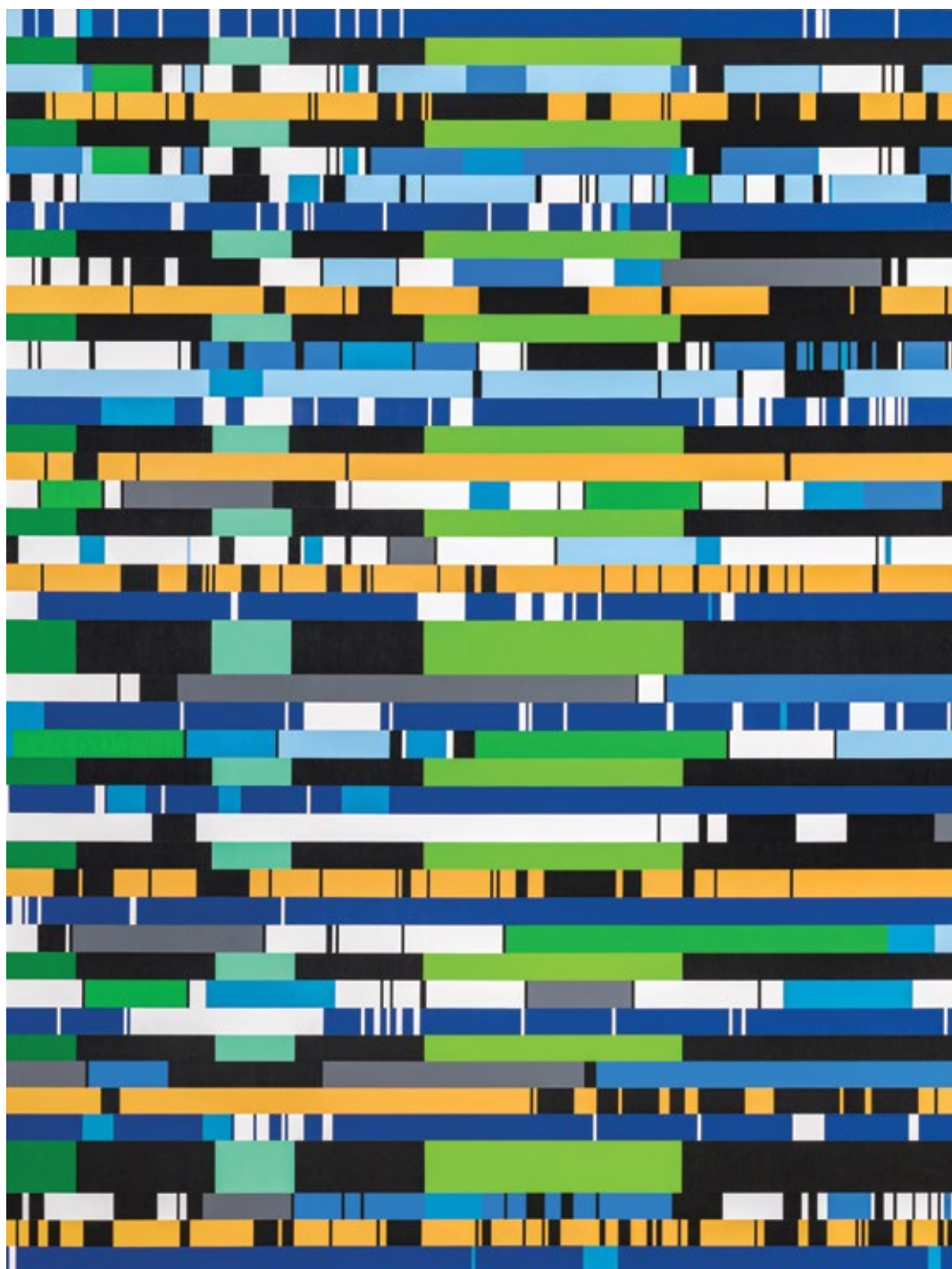
2023, акрилик на платну / acrylic on linen, 65x81cm

Screenshot II

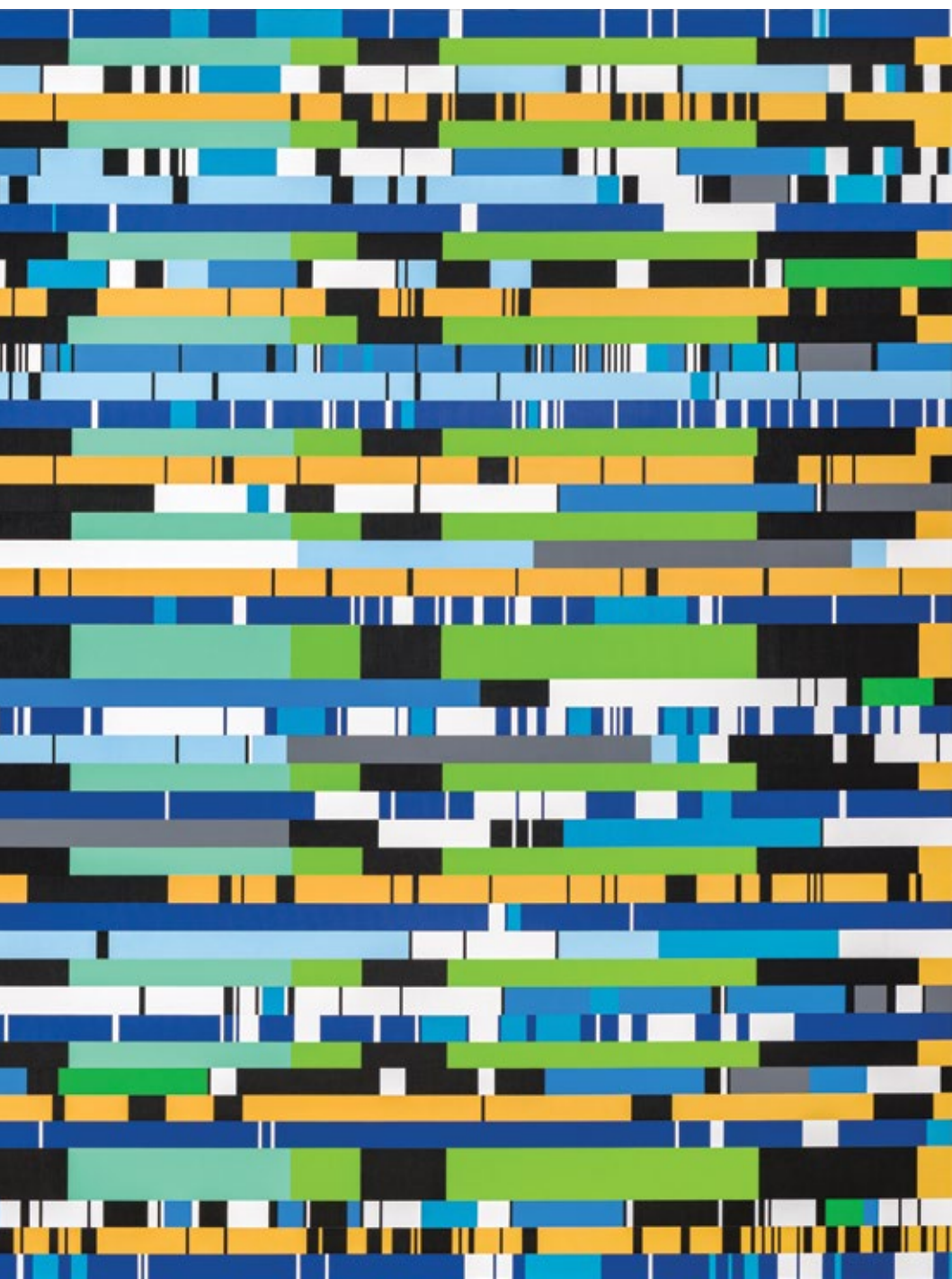
2022, акрилик на платну / acrylic on canvas, 120x190cm

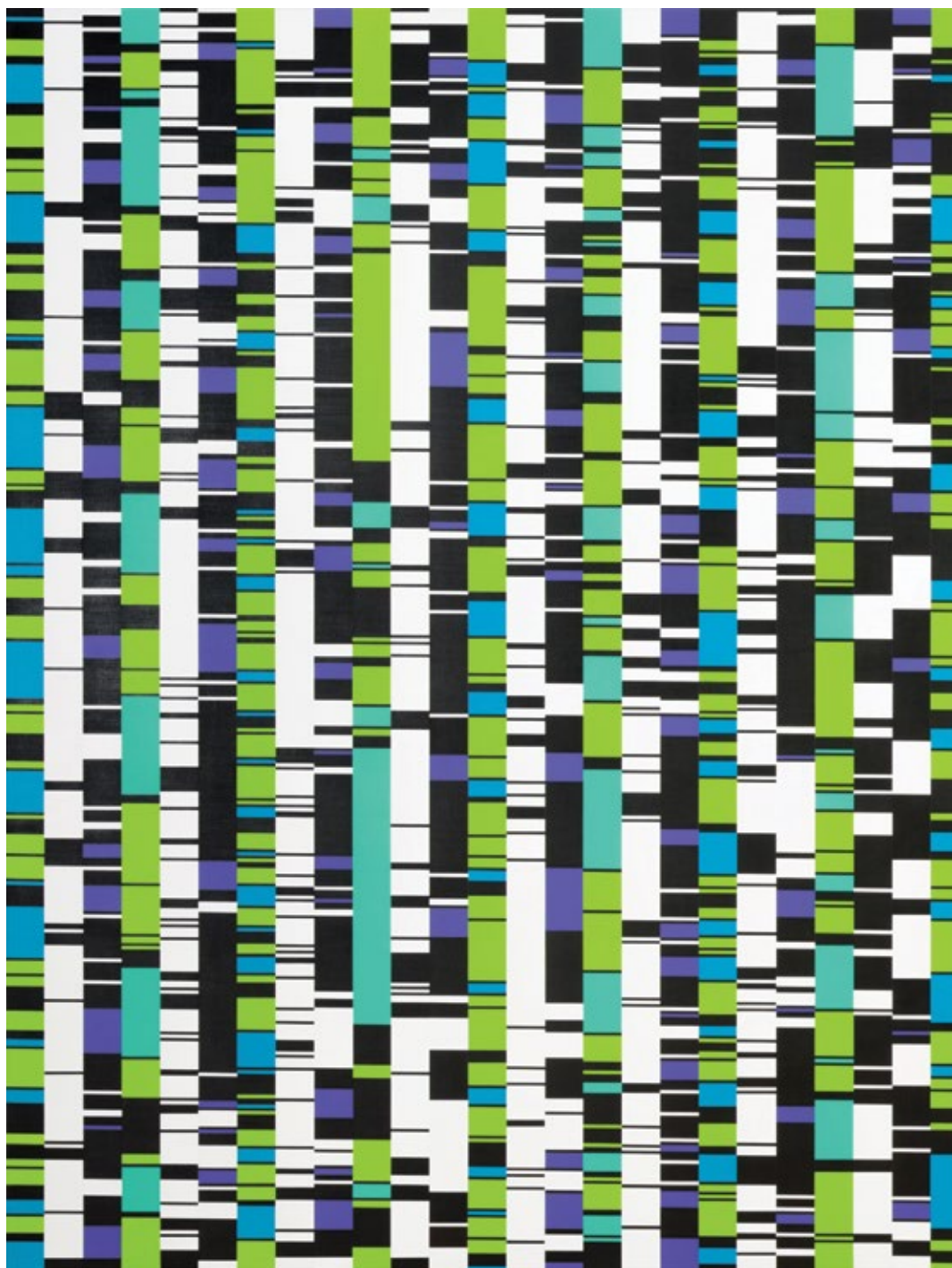

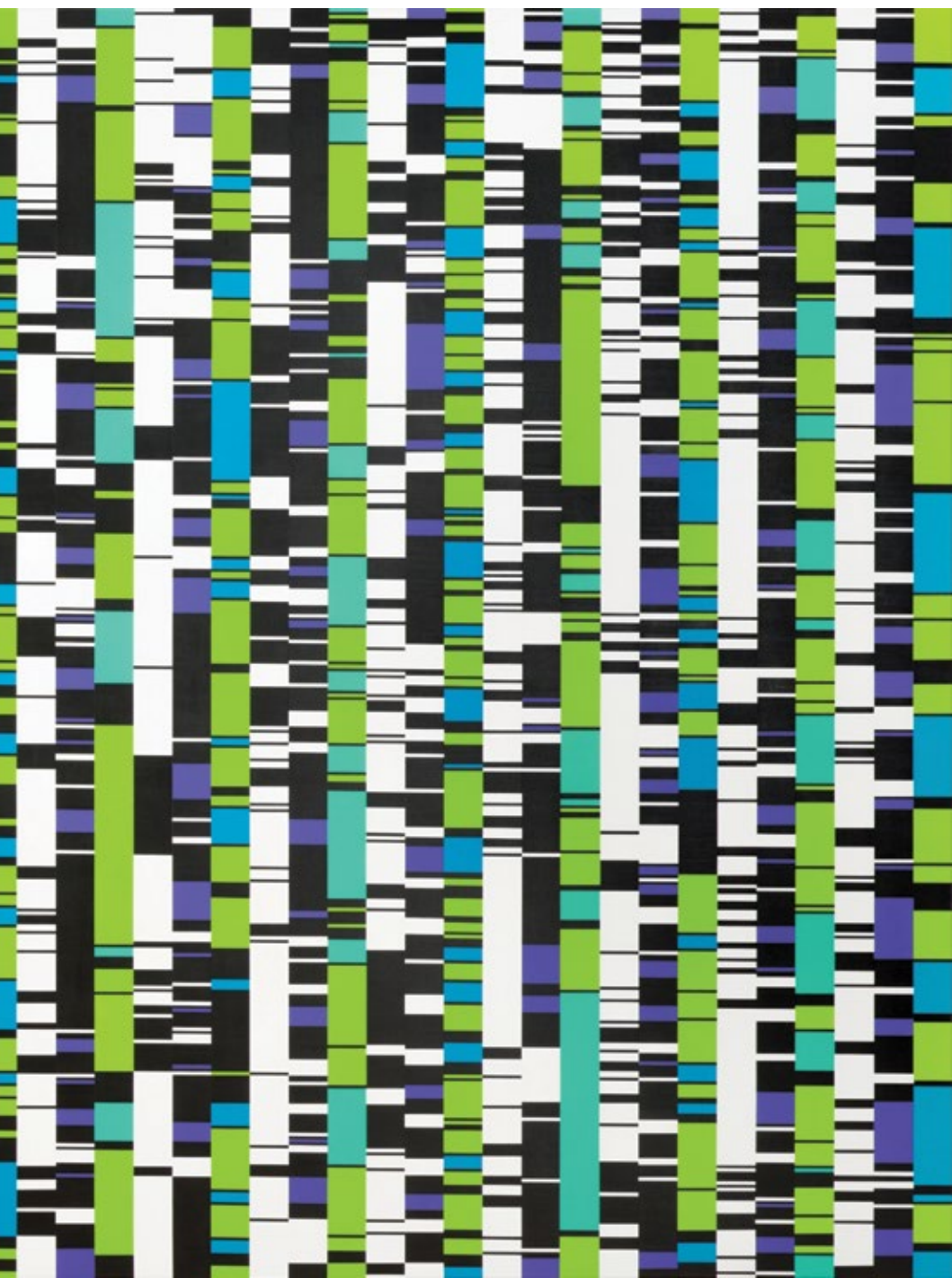
Технополис / Technopolis

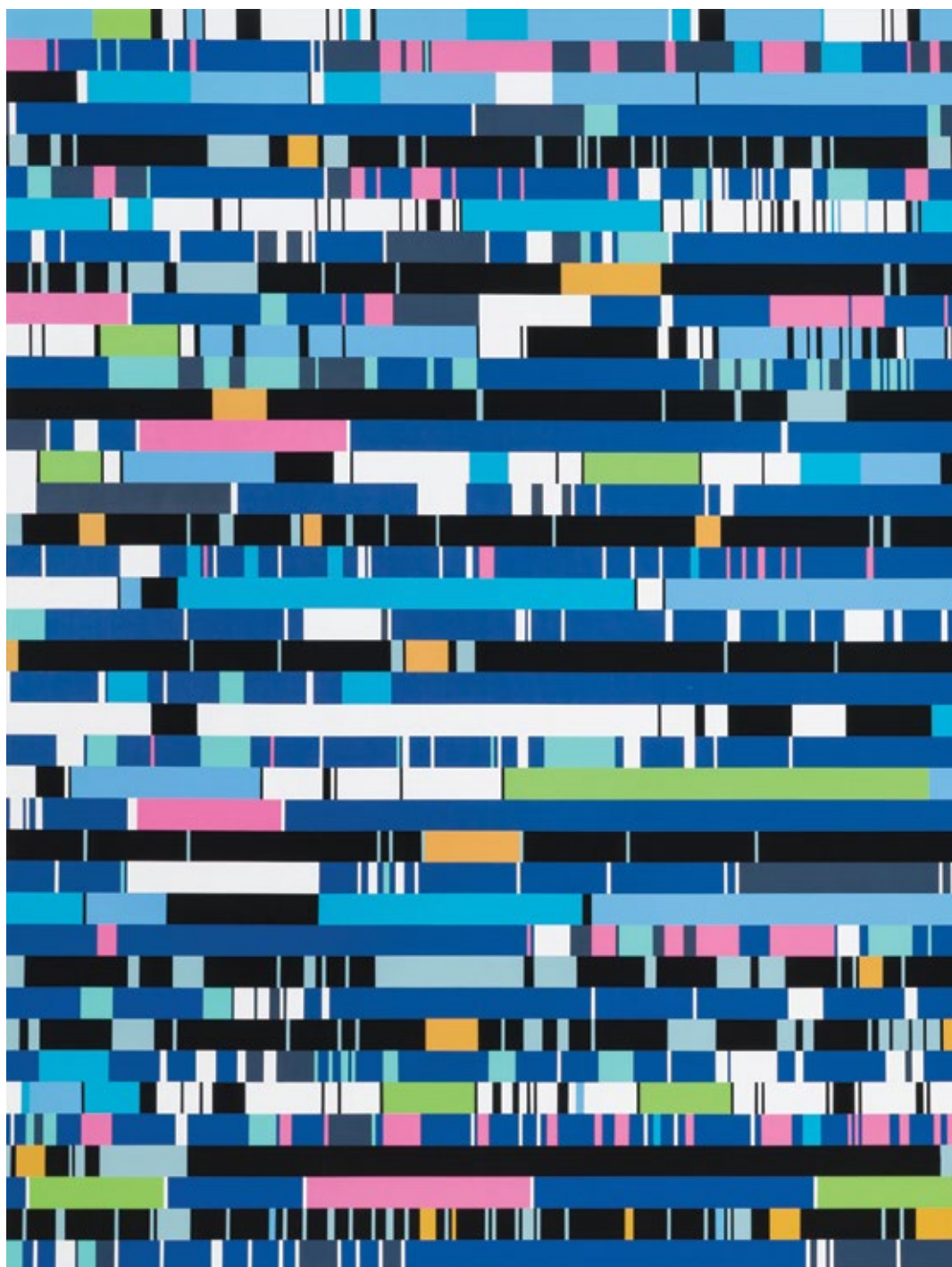
2022, акрилик на платну / acrylic on canvas, 200x300cm

Визуелни ритам #4 / Visual Rhythm #4
2022, акрилик на платну / acrylic on canvas, 200x300cm

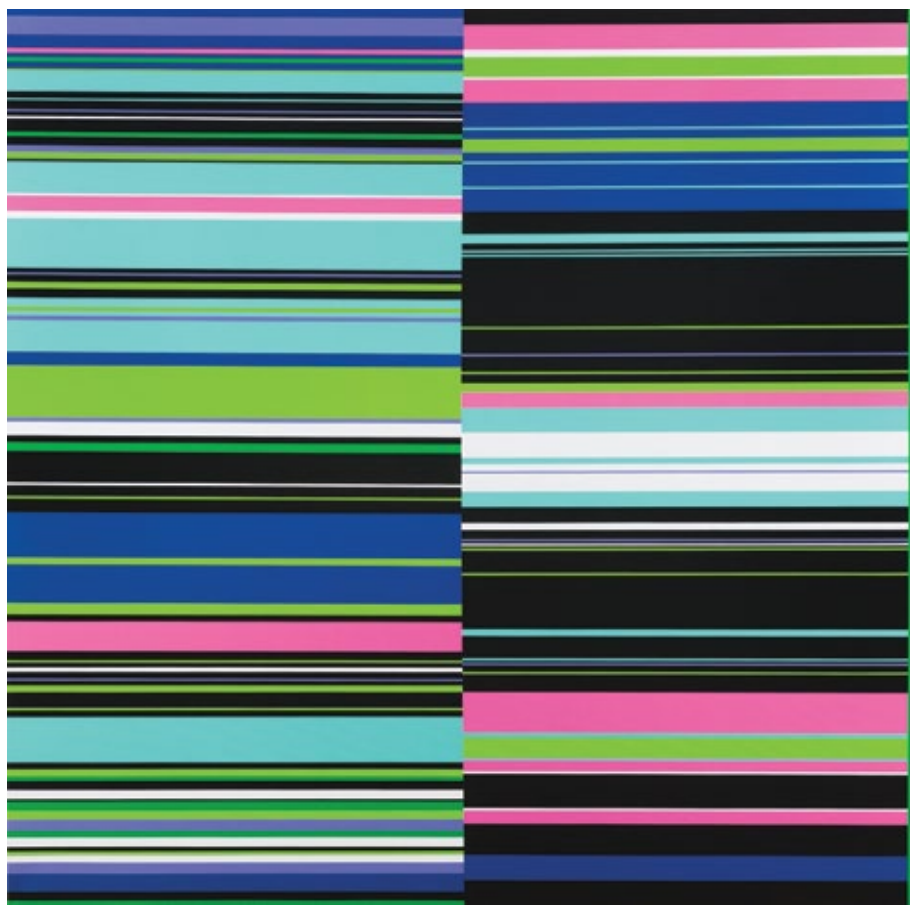

Визуелни ритам / Visual Rhythm

2022, акрилик на платну / acrylic on canvas, 200x300cm

Визуелни ритам #3 / Visual Rhythm #3

2022, акрилик на платну / acrylic on canvas, 200x200cm

TEN PICTURES

For over a decade, Nemanja Nikolić's artistic research has been dedicated to examining the experience of creating and interpreting an image/picture that can be processed through various, inherently opposing media. Nikolić confronts film, which serves as a matrix for motion detection, expanded narrative, or the process of creating a screen scene, with the basic principles of his artistic practice the two-dimensional form of an image, thus reflecting on the very visibility that emerges through the transmitter/transfer and is constructed through the receiver/perception. The contemplation on the technological pathway of an image and its meaning, which becomes different especially when executed manually, is intriguing and important for the artist because it involves complex "spaces of thought." These are places where a variety of societal aspects, stories, narratives, fictions, themes, ideas, and ideologies are reflected, and through the relationship to the visual, a unique network of social and cultural connections are established.

Canvas painting represents a specific medium of transfer. The execution of this art form takes some time, and yet the process itself is hidden, so it does not trigger perception in a "continuum," but rather what we ultimately get is an iconic "frozen" symbol. The canvas of a two-dimensional object of the image, in this instance, symbolizes the screen, whereby Nikolić treats a complex system of production and reproduction of moving images within this aspect. Ten abstract paintings before us rely on the concept and procedurality of the artist's previous works devoid of figuration and abstract expression. The non-figurative character creates an illusionistic and non-mimetic expression only at first glance, but some of the titles of works, such as *Signal* or *Visual Rhythm*, reveal reflection on the use and transmitting positions of digital media and technology. Even though we have no reference to film/a particular film scene, we are given clear determinants on both the essential and the background, and that is the montage-making of the moving narrative. The narrative in this instance, although not realistic is abstracted and constructed within repetition by complex "programmed" symbolism. The painted rectangular net, an extremely complex set with rectangular fields within it, resembles a written sentence containing diverse elements like signals for synchronizing a scene. Within a square or rectangular format of an image, the network of vertical stripes is formed, within which rectangular fields of different dimensions and colors are arranged. Similar to the character of op-art or some kinetic object where the rhythm is given through the repetition of

forms, and through rhythm a specific meaning is attributed – thus the works before us demonstrate a complex game of digital matrices that resembles a program for editing film scenes. Precise but sequenced strokes establish primarily visual code but also suggest a possible audio one. The painting before us explains the precise mechanics and composition of highly developed industrialization. Precise mechanics is visual and in itself the aesthetics basis of signal production. That is how, Nikolić reflects on the era of information technology and our daily lives, which are overwhelmed with images/screens to the point where the essence of the process of primary logic of a moving picture or even an analog film has lost its place in collective knowledge and memory.

No matter how much Nikolić's previous artistic practice was directed toward analyzing film as moving pictures, in this instance, his artistic practice symbolically complexifies in a fundamental (always by the same meticulous manual work) demonstration of the mechanics of producing film language but through the digital signal that never corresponded to analog vibrations. The television/screen signal is iconic since a programmed algorithm of the two-dimensional planes converts them into a three-dimensional world. The sign is constructed of a combination of three types of discourses - visual, auditory, and the one which is meant to appear, therefore suggestive.¹ To transmit a perfect color image, it takes three times more data than in the case of a black and white one. The red, green, and blue signal of color in digital form is divided into luminance and chrominance, brightness and color intensity. Black and white projections could only use luminance while color screens used chrominance.

The screen-programmed image is an enclosed system just like film, and can simultaneously process, store, and transmit its data using tricks and manipulations. By the nature of its function and quality, Marshall McLuhan described film as a "hot" medium while television is a "cold" medium. Film a hot medium gives the illusion of a wide screen, which leads to a reduction in the viewer's activity, while the television screen emits pixilation that the audience actively tracks and "quasi-tactically" translates into forms.² The television screen acts through the metamorphosis of form, multiplication, disruptions, and even noise, which become its specific aesthetics. Thus, the digital screen evokes Gilles Deleuze's concept of the "time-image". An electronic failure in the "digital" produces an abstract image, in its pure aesthetic form, which resembles the initial algorithm from which a "scripted digital reality" is yet to be formed. Nikolić's visual reference thus gives a dual play, before us is a painted screen

1 Stuart Hall, "Kodiranje i dekodiranje u televizijskom diskursu" (1980) /Coding and Decoding in the Television Discourse/, Hrvatski filmski ljetopis, 9 (2003), Zagreb

2 Lev Manovič, Metamediji /Metamedia/ Centar za savremenu umetnost, Beograd, 2001

with a code that “turns on” or “off” the image. What we see is either the beginning or the end of the visual message.

Ten paintings also induce the so-called telepresence or remote presence. Nikolić offers an interesting analysis of the digital and the analog: if the images before us metaphorically represent a digital screen, he “expands” their dimensions in a way that fill the visual field of both eyes, like a wide film screen and thus “separates” the viewer from the so-called TV viewing box. Telepresence suggests that the necessary distance between the screen and the digital display is reduced so much that the pictures/images and scenes embrace a wider viewing angle. Here, Nikolić notes a further message, questioning the fact: Medium is the message..? and what is the medium without a message?

НЕМАЊА НИКОЛИЋ

(1987)

Немања Николић је дипломирао на Факултету ликовних уметности у Београду 2010. године, на сликарском одсеку. Завршио је докторске уметничке студије на истом факултету 2019. године. Немања је иницијатор настанка Уметничког простора У10 који служи афирмацији и представљању младе уметничке сцене, основаног 2012. године у Београду. Од 2018. године ради на Факултету ликовних уметности у Београду где је тренутно у звању доцента. Реализовао је самосталне изложбе у институцијама као што су Ликовна галерија Културног центра Београда, Галерија Dix9 Helene Lachermoise у Паризу, Центар за савремену уметност Црне Горе (Дворац Петровића), Галерија ERD у Сеулу, Дом омладине Београда, Галерија Рима у Београду и Крагујевцу, Уметнички простор У10 итд. Учествовао је на бројним групним изложбама у земљи и иностранству: Caixa Forum у Мадриду и Барселони, Kunsthal KadE у Амерсфорту у Холандији, Künstlerhaus у Бечу, на 56. и 57. Октобарском салону у Београду, Бијеналу у Панчеву, Француској кинотеци у Паризу, Галерији Шкуц у Љубљани итд.

Добитник је више награда, као што су Награда за цртеж Удружења ликовних уметника Србије 2021. године и Награда за цртеж из фонда Владимир Величковић 2011. године. Његови радови се налазе у бројним приватним и јавним колекцијама, као што је ABN AMRO колекција у Амстердаму, Лукас музеј наративне уметности у Лос Анђелесу, WAP фондација у Сеулу, Ekard колекција у Хагу, Колекција Октобарског салона (Културни центар Београда), Теленор колекција у Београду, Wiener Städtische колекција итд.

Живи у Београду.

Избор самосталних изложби:

- 2023. Будућност, из почетка; Културни центар Београда – Ликовна галерија, Београд
- 2023. Психополитике, Рима галерија, Београд
- 2022. Psychopolitics, Galerie DIX9 Hélène Lacharmoise, Париз
- 2022. Ритам варијације, Културни центар Шабац
- 2021. Ритам варијације, Рима галерија, Београд
- 2020. Shoot to Sequence, ERD Gallery, Сеул
- 2019. Sketch for One Erasable Plot, Galerie Dix9, Париз
- 2019. Vanishing Fiction, ERD Gallery, Сеул
- 2019. The Palace of Time and Memory, Дворац Петровића, Центар савремене уметности Црне Горе, Подгорица
- 2018. Vanishing Fiction, Уметнички простор У10, Београд
- 2018. Field of Teleportation (са Наташом Галечић), Дом омладине, Београд
- 2018. It's ok. Go (са Мартом Јовановић), Навигатор галерија, Београд
- 2018. Изложба слика, Рима галерија, Крагујевац
- 2017. Samples of the Liquid Book, Code Art Fair, Galerie Dix9, Копенхаген
- 2017. Uncontained Images, Contemporary Istanbul, Galerie Dix9, Истанбул

- 2017. Возови Авиони Таласи Руке, МКМ4, Београд
- 2017. Samples of the Liquid Book, Galerie Dix9, Париз
- 2017. Samples of the Liquid Book, Volta Art Fair, Galerie Dix9, Њујорк
- 2016. Samples of the Liquid Book, Untitled Art Fair Miami, Galerie Dix9, Мајами
- 2016. Уместо завршетка, Галерија Контакт, СКЦ, Крагујевац
- 2015. Уместо завршетка, Ликовна галерија, Културни центар Београда
- 2015. Samples of the Liquid Book, Уметнички простор У10, Београд
- 2012. Visible Things, Уметнички простор У10, Београд

Избор групних изложби:

- 2023. Top Secret: cinema and espionage (Alexandra Midal i Matthieu Orléan), CaixaForum, Мадрид
- 2022. Top Secret: cinema and espionage (Alexandra Midal i Matthieu Orléan), Cinémathèque Française, Париз
- 2022. Бијенале уметности Панчево (кустоскиња Маја Ђирић), Панчево
- 2022. Нишки салон 12/1 (селектори Јасна Јованов и Перица Донков), Официрски дом, Ниш
- 2021. Image Mouvement (кустоскиња Julie Dalouche), Савремена галерија Суботица
- 2019. Shared Meanings (кустос Милош Зец), Шкуц галерија, Љубљана
- 2019. Нишки салон: 12/2 (селектори Гордана Добрић и Сава Степанов), Официрски дом, Галерија савремене ликовне уметности, Ниш
- 2019. Скривено наслеђе (селектори Љиљана Ташић и Наташа Јанковић), Тврђава Голубачки град, Голубац
- 2019. Десет година награде за цртеж фонда Владимир Величковић, Кућа Легата, Београд
- 2018. 57. Октобарски салон (кустоси Гуннар и Даниелле Кваран), Лепота Какофоније, Београд
- 2018. Chalk (кустоскиња Judith Van Meeuwen), Kunsthal KadE, Amersfoort, Холандија
- 2018. Прво бијенале младих ART EX-YU (кустос Сава Степанов), Центар савремене уметности Црне Горе, Дворац Петровића, Подгорица
- 2018. U10 @ aqb, aqb Project Space, Будимпешта
- 2018. Art Vortex (кустоскиња Светлана Младенов), Галерија Друштво ликовних уметника, Љубљана
- 2017. Art and Cinema (кустос Dominique Paini), Caixa Forum, Мадрид
- 2017. О порозности (кустос Милан Тутуновић), Galerie Aperto и Galerie de l'Ecole Supérieure des Beaux-Arts, Монпеље
- 2016. romANTIsh (кустоскиње Stella Bach and Claudia Maria), Künstlerhaus, Беч
- 2016. Art and Cinema (кустос Dominique Paini), Caixa Forum, Барселона
- 2016. 56. Октобарски салон, Љубавни занос (кустос David Elliott), Београд
- 2016. Liber Numericus, Stereolux / Platforme Intermedia, Нант
- 2016. Memoires de livre, Galerie Dix9, Париз
- 2016. The Viewing Program Online, The Drawing Center, Њујорк
- 2016. (Para)matters of Perception, / U10 Art Collective, Project Space (Projektraum), Uqbar, Берлин

2016. (Para)matters of Perception, / U10 Art Collective, Galerija Valentin Vodnik и Galerija Gallery, Љубљана
2016. (Para)matters of Perception / U10 Art Collective, Уметнички простор У10, Београд
2015. Liste Art Fair, У10, Базел
2015. Parallel Vienna, У10, Беч
2015. Constellation (кустоскиња Светлана Монтуа), Српски културни центар у Паризу, Париз
- 2013/14. Ex-Ordinary, No Boreders – No Nations, Градска галерија Collegium artisticum, Сарајево; Уметнички простор У10, Београд; Центар савремене уметности Црне Горе – Перјанички дом, Подгорица;
2013. Миксер Фестивал, Доживљај у покрету - Кустосирање, Београд
2013. Од – до, МКМ4, Београд
2013. Тешко је бити... у времену (кустоскиња Биљана Томић), Геозавод, Београд
2012. Bound (кустоси Sofia Touboura, Maria Lianou, Nana Sachini), OpenShowstudio, Атина
2012. Миксер Фестивал, Најлепша зграда (кустоскиње Ана Адамовић и Милица Пекић), Геозавод, Београд
2011. Кроз цртеж (кустос Мирослав карић), МКМ4, Београд

Избор награда:

2021. Награда за цртеж на Тријеналу цртежа и мале пластике удружења ликовних уметника Србије
2013. Специјална откупна награда за мурал и зидну инсталацију, на конкурс „Нови зид“ Raiffeisen Bank-е и Галерије 12HUB
2011. Награда за цртеж из Фонда Владимир Величковић
2009. Награда за особену креативну иновацију из Фонда Милош Бајић

Колекције:

- Лукас музеј наративне уметности, Лос Анђелес
- ABN AMRO колекција, Амстердам
- WAP фондација, Сеул
- The Ekard колекција, Хаг
- Telenor колекција, Београд
- Колекција Октобарског салона, Културни центар Београда, Београд
- Wiener Städtische колекција, Београд
- JMS колекција, Париз

NEMANJA NIKOLIĆ

(1987)

Nemanja Nikolić graduated from the Faculty of Fine Arts in Belgrade in 2010, department of Painting. He finished his PhD studies at the same faculty in 2019. From 2018 he works on Faculty of Fine Arts in Belgrade as assistant professor. Nemanja Nikolić is initiator of Belgrade based U10 Art Space, independent artist-run space dedicated to supporting young contemporary artist. Nemanja has presented his works on solo exhibitions since 2010: in the *Art Gallery* of the Cultural Center of Belgrade, *Gallery Dix9 Helene Lachermoise* in Paris, *ERD Gallery* in Seoul, *Rima Gallery* in Belgrade, *U10 Art Space* in Belgrade, etc. He has participated in many group exhibitions in the country and abroad: *Caixa Forum* in Madrid and Barcelona, *Kunsthal KadE* in Amersfoort in the Netherlands, *Kunstlerhaus* in Vienna, *56th and 57th October Salon* in Belgrade (*Belgrade Biennale*), *Center for Contemporary Art of Montenegro*, etc.

He has won several art awards, such as Award for drawing by Association of Fine Artists of Serbia, Award for drawing from Vladimir Veličković Fund, special award for mural and wall installation from Raiffeisen Bank and Gallery 12HUB and Award for an exceptional creative innovation from Miloš Bajić Fund. His works featured in many private and public collections including *ABN AMRO collection* in Amsterdam, *The Lucas Museum of Narrative Art* in Los Angeles, *WAP Foundation* in Seoul, *Ekard Collection* in Hague, *JMS collection* in Paris, *Collection of October Salon* (Cultural Center of Belgrade), *Wiener Städtische collection*, *Telenor Collection* in Belgrade etc.

Lives and works in Belgrade.

Selected solo shows:

- 2023 The Future from the Beginning, Cultural Center of Belgrade, Belgrade
- 2023 Psychopolitics, Rima Gallery, Belgrade
- 2023 New Paintings, B2 Gallery, Belgrade
- 2022 Psychopolitics, Galerie DIX9 Hélène Lacharmoise, Paris
- 2021 Rhythm Variations, Rima Gallery, Belgrade
- 2020 Shoot to Sequence, ERD Gallery, Seoul
- 2019 Sketch for One Erasable Plot, Galerie DIX9 Hélène Lacharmoise, Paris
- 2019 The Palace of Time and Memory, Petrovic Palace the Center for Contemporary Art, Podgorica
- 2019 Vanishing Fiction, Galerie ERD, Seoul
- 2018 Vanishing Fiction, U10 Art Space, Belgrade
- 2018 Field of Teleportation, Belgrade Youth Center, Belgrade
- 2018 It's ok. Go, Navigator Art Gallery, Belgrade
- 2018 New Paintings, Rima Gallery, Kragujevac (Serbia)
- 2017 Samples of the Liquid Book, Galerie DIX9 Hélène Lacharmoise, Paris
- 2017 Volta New York, Galerie DIX9, New York
- 2017 Code Art Fair, Galerie DIX9, Copenhagen
- 2017 Contemporary Istanbul, Galerie DIX9, Istanbul

2017 Trains Planes Waves Hands, MKM4, Belgrade
2016 UNTITLED Art Fair, Galerie DIX9, Miami Beach
2015 Instead of the Ending, Cultural Center of Belgrade, Belgrade
2015 Samples of the Liquid Book, U10 Art Space, Belgrade

Selected group shows:

2023 Top Secret: Cinema and Spying (curated by Alexandra Midal and Matthieu Orléan), CaixaForum Madrid
2022 Biennale Pančevo (curator Maja Ćirić), Pančevo (Serbia)
2022 Top Secret: Cinema and Spying (curated by Alexandra Midal and Matthieu Orléan), Cinémathèque française, Paris
2021 Triennale of Drawings and Small Sculpture (curator Kristina Sedlarević), Art Pavilion Cvijeta Zuzorić, Belgrade
2021 Image Mouvement (curator Julie Dalouche), Contemporary Art Gallery, Subotica
2021 ARTiculations of Reality (curator Jelena Pavićević), Belgrade Youth Center
2019 Shared Meanings (curator Miloš Zec), Škuc Gallery, Ljubljana
2018 Chalk (curator Judith Van Meeuwen), Kunsthal KAdE, Amersfoort (Netherlands)
2018 57th October Salon (Belgrade Biennale), curated by Gunnar & Danielle Kvaran, Belgrade
2018 First Biennale of Young Artists ART EX-YU (curated by Sava Stepanov), The Center for Contemporary Art of Montenegro, Podgorica (Montenegro)
2018 Art Rotterdam, Galerie Dix9, Rotterdam
2018 U10 in aqb, aqb Project Space, Budapest (Hungary)
2018 Anatomy of the Flight (curated by Milica Lapčević), Aeronautical Museum, Belgrade
2017 Art and Film, 120 years of Exchange (curator Dominique Paini), CaixaForum Madrid
2017 Drawing Now Paris (11), Galerie Dix9, Paris
2016 romANTisch (curators Stella Bach and Claudia Maria), Künstlerhaus, Vienna
2016 Art and Film, 120 years of Exchange (curator Dominique Paini), Caixa Forum Barcelona
2016 56 October Salon (Belgrade Biennale), The Pleasure of Love (curator David Elliott), Belgrade
2016 Drawing Now Paris (10), Galerie Dix9, Paris
2016 Book Memories, Galerie Dix9 Helene Lacharmoise, Paris
2016 Liber Numericus, Stereolux / Plateforme Intermedia, Nantes
2016 (Para)matters of Perception, / U10 art Collective, Project Space (Projektraum), Uqbar, Berlin
2016 (Para)matters of Perception, / U10 art Collective, Gallery of Valentin Vodnik, Ljubljana
2015 Liste Art Fair, U10, Basel
2015 Parallel, U10, Vienna
2015 Constellation (Curated by Svetlana Montua), Serbian Cultural Center in Paris
2015 Art Market, U10, Budapest
2013/14 Ex-ordinary, No Borders No Nation, City gallery Collegium Artisticum, Sarajevo; U10 Art Space, Belgrade; Center for Contemporary Art Montenegro, Podgorica
2013 Mixer Festival, Thrill in Movement, About and Around Curating, Belgrade

- 2013 Hard to be... Within the Time (curator Biljana Tomić), Geozavod, Belgrade
2012 Bound (curated by Sofia Touboura, Maria Lianou, Nana Sachini), OpenShowstudio, Athens
2012 Mixer Festival, The Most Beautiful Building (curated by Milica Pekić and Ana Adamović), Belgrade
2010 Through drawing (curated by Miroslav Karić), MKM4, Belgrade

Selection of Awards:

- 2021 Award for drawing at the Triennial of Drawings and Small Sculpture by Association of Fine Artists of Serbia
2013 Special Award for mural and wall installation, New Wall contest, Raiffeisen Bank and Gallery 12HUB
2011 Award for drawing, Vladimir Veličković Fund
2009 Award for a creative innovation, Miloš Bajić Fund

Public collections:

- The Lucas Museum of Narrative Art, Los Angeles
ABN AMRO collection, Amsterdam
WAP Foundation, Seoul
The Ekard Collection, Hague
Telenor Collection, Belgrade
Collection of October Salon, Cultural Center of Belgrade, Belgrade
Wiener Städtische collection, Belgrade
JMS collection, Paris

Издавач

Галерија Б2
Балканска 2
11000 Београд, Србија
тел: 011 20 55 017
e-mail: galerija@b2.rs
web: www.galerijab2.rs

За издавача

Драган Стојадиновић

Стручни савет

Јеша Денегри
Данијела Пурешевић

Организација и продукција

Бојан Муждека

Текст

Уна Поповић

Лектура

Миладиновић Марина

Превод

Ванда Перовић

Фотографија

Маријана Јанковић

Прелом

Жолт Ковач

Штампа

Алта Нова, Београд

Тираж

300

Publisher

Gallery B2
Balkanska 2
11000 Belgrade, Serbia
tel +381 11 20 55 017
e-mail: galerija@b2.rs
web: www.galerijab2.rs

For Publisher

Dragan Stojadinović

Gallery Council

Ješa Denegri
Danijela Purešević

Organization and Production

Bojan Muždeka

Text

Una Popović

Proofreading

Miladinović Marina

Translation

Vanda Perović

Photography

Marijana Janković

Layout

Žolt Kováč

Printed by

Alta Nova, Belgrade

Circulation

300

Пријатељи пројекта

CIP - каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

75.071.1:929 Николић Н.(083.824)
75(497.5)''20''(083.824)

НИКОЛИЋ, Немања, сликар, 1987-

Немања Николић : Десет слика : Београд, новембар 2023. /
[текст Уна Поповић] ; [фотографија Маријана Јанковић] ; [превод
Ванда Перовић] = Nemanja Nikolić : Ten Pictures / [text Una Popović] ;
[photography Marijana Janković] ; [translation Vanda Perović]. - Београд :
Галерија Б2 = Belgrade : Gallery B2, 2023 (Београд : Алта Нова = Belgrade :
Alta Nova). - 27 стр. : репродукције ; 23 cm

Упоредо срп. текст и енгл. превод. - Тираж 300. - Немања Николић
(1987): стр. 20-24.

ISBN 978-86-6054-034-0

а) Николић, Немања (1987-) -- Изложбени каталози

COBISS.SR-ID 127477257

C'EST MOI
art jewellery

PAVILION
BELGRADE

Република Србија
Министарство културе

галерија

ГАЛЕРИЈА Б2
Балканска 2
11000 Београд, Србија
тел: 011 20 55 017
e-mail: galerija@b2.rs
web: www.galerijab2.rs